

Преюдициално запитване, отправено от High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court (Обединено кралство) на 18 декември 2012 г. — Astrazeneca AB/ Comptroller-General of Patents

(Дело C-617/12)

(2013/C 86/15)

Език на производството: английски

Запитваща юрисдикция

High Court of Justice (Chancery Division) Patents Court

Страни в главното производство

Жалбоподател: Astrazeneca AB

Ответник: Comptroller-General of Patents

Преюдициални въпроси

1. Може ли швейцарско разрешение за пускане на пазара, което не е издадено по реда на процедурата за издаване на административно разрешение, установена в Директива 2001/83/ЕО ⁽¹⁾, но се признава автоматично от Лихтенщайн, да представлява „първото разрешение за пускане на пазара на продукта“ за целите на член 13, параграф 1 от Регламент № 469/2009/ЕО ⁽²⁾?
2. Има ли значение за отговора на първия въпрос, че:
 - а) съвкупността от клинични данни, въз основа на които швейцарският орган е издал разрешението за пускане на пазара, е счетена от Европейската агенция по лекарствата като неотговаряща на условията за издаване на разрешение за пускане на пазара съгласно Регламент № 726/2004/ЕО ⁽³⁾, и/или
 - б) след предоставянето на швейцарското разрешение за пускане на пазара то е било временно спряно и действието му е било възобновено едва след предоставянето на допълнителни данни?
3. Ако член 13, параграф 1 от Регламент № 469/2009 се отнася само до разрешения за пускане на пазара, издадени по реда на процедурата за издаване на административно разрешение, установена в Директива 2001/83/ЕО, фактът че даден лекарствен продукт първо е бил пуснат на пазара в рамките на ЕИП въз основа на швейцарско разрешение за пускане на пазара, автоматично признато в Лихтенщайн, което не е било издадено съгласно Директива 2001/83/ЕО,

прави ли невъзможно получаването от този продукт на сертификат за допълнителна закрила по член 2 от Регламент № 469/2009?

- ⁽¹⁾ Директива 2001/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 6 ноември 2001 година за утвърждаване на кодекс на Общността относно лекарствени продукти за хуманна употреба (ОВ L 311, стр. 67; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13 том 33 стр. 3).
- ⁽²⁾ Регламент (ЕО) № 469/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 6 май 2009 година относно сертификата за допълнителна закрила на лекарствени продукти (ОВ L 152, стр. 1).
- ⁽³⁾ Регламент (ЕО) № 726/2004 на Европейския парламент и на Съвета от 31 март 2004 година за установяване на процедури на Общността за разрешаване и контрол на лекарствени продукти за хуманна и ветеринарна употреба и за създаване на Европейска агенция по лекарствата (ОВ L 136, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 13 том 44 стр. 83).

Преюдициално запитване, отправено от Bundespatentgericht (Германия) на 10 януари 2013 г. — Bayer CropScience AG

(Дело C-11/13)

(2013/C 86/16)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundespatentgericht

Страни в главното производство

Заявител и жалбоподател: Bayer CropScience AG

Преюдициален въпрос

Преюдициален въпрос до Съда на Европейския съюз относно тълкуването на член 3, параграф 1 и на член 1, точки 8 и 3 от Регламент (ЕО) № 1610/96 ⁽¹⁾:

Трябва ли понятието „продукт“, съдържащо се в член 3, параграф 1 и в член 1, точка 8, и понятието „активно вещество“, съдържащо се в член 1, точка 3 от този регламент, да се тълкуват в смисъл, че в обхвата им попада и антидотът?

- ⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1610/96 на Европейския парламент и на Съвета от 23 юли 1996 година относно създаването на сертификат за допълнителна защита на продуктите за растителна защита (ОВ L 198, стр. 30; Специално издание на български език, 2007 г., глава 3, том 19, стр. 160).

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 14 януари 2013 г. — Alpina River Cruises GmbH и Nicko Tours GmbH/Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

(Дело C-17/13)

(2013/C 86/17)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Alpina River Cruises GmbH, Nicko Tours GmbH

Отговорник: Ministero delle infrastrutture e dei trasporti — Capitaneria di Porto di Chioggia

Преюдициален въпрос

Следва ли Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 г. ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че се прилага към дейността по предоставяне на услуги по круизни линии, развивана между пристанища на държава членка, без да е налице качване и слизване в тези пристанища на различни пътници, доколкото въпросната дейност започва и завършва с качването и слизането на същите пътници в същото пристанище на държавата членка?

⁽¹⁾ Регламент (ЕИО) № 3577/92 на Съвета от 7 декември 1992 година относно прилагането на принципа за свободно предоставяне на услуги в областта на морския превоз в рамките на държавите членки (морски каботаж) (ОВ L 364, стр. 7; Специално издание на български език, 2007 г., глава 6, том 2, стр. 83).

Преюдициално запитване, отправено от Consiglio di Stato (Италия) на 15 януари 2013 г. — Ministero dell'Interno/Fastweb SpA

(Дело C-19/13)

(2013/C 86/18)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Ministero dell'Interno

Отговорник: Fastweb SpA

Преюдициални въпроси

1. Трябва ли член 2г, параграф 4 от Директива 2007/66 ⁽¹⁾ да се тълкува в смисъл, че в случаите, когато преди да възложи поръчката пряко на определен икономически оператор, избран без предварително публикуване на обявление за поръчка, възлагащият орган е публикувал в Официален вестник на Европейския съюз обявление за доброволна прозрачност ex-ante и е изчакал поне десет дни преди да сключи договора, за националния съд, автоматично и във всички случаи, се изключва възможността да обяви недействителност на договора, дори ако констатира нарушение на нормите, които позволяват, при определени условия, възлагането на договора без провеждането на процедура за възлагане на обществена поръчка?
2. При условията на евентуалност, съответства ли член 2г, параграф 4 от Директива 2007/66 на принципите на равенство на страните, на недопускане на дискриминация и на защита на конкуренцията и гарантира ли той правото на

ефективен съдебен процес, закрепено в член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз, ако се тълкува в смисъл, че изключва възможността да се обяви недействителността на договора въз основа на разпоредба на националното право (член 122 от Административнопроцесуалния кодекс), въпреки че съдът е констатирал нарушение на разпоредбите, които позволяват, при определени условия, възлагането на договора без провеждането на процедура за възлагане на обществена поръчка?

⁽¹⁾ Директива 2007/66/ЕО на Европейския съюз и на Съвета от 11 декември 2007 година за изменение на директиви 89/665/ЕИО и 92/13/ЕИО на Съвета с оглед повишаване на ефективността на процедурите за преразглеждане при възлагане на обществени поръчки (ОВ L 335, стр. 31).

Преюдициално запитване, отправено от Verwaltungsgericht Berlin (Германия) на 15 януари 2013 г. — Daniel Unland/Land Berlin

(Дело C-20/13)

(2013/C 86/19)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Verwaltungsgericht Berlin

Страни в главното производство

Жалбоподател: Daniel Unland

Отговорник: Land Berlin

Преюдициални въпроси

1. Следва ли първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, а в конкретния случай по-специално Директива 2000/78/ЕО ⁽¹⁾, да се тълкува в смисъл, че установява всеобхватна забрана за допускане на необоснована дискриминация, основана на възраст, която забрана се прилага и по отношение на нормите на националното право относно заплатите на магистратите във федералните провинции?
2. При положителен отговор на първия въпрос, в резултат на тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз стига ли се до извода, че е налице пряка или непряка дискриминация, основана на възраст, ако съгласно определена национална разпоредба размерът на основната заплата на съответния магистрат при назначаването му като такъв и последващото повишение на тази основна заплата зависят от възрастта на съответното лице?
3. При положителен отговор и на втория въпрос, тълкуването на това първично и/или вторично право на Европейския съюз допуска ли подобна национална разпоредба да бъде оправдана с преследваната от законодателя цел да възнаграждава придобития професионален опит и/или социални умения?